

WYBÓR /decyzja bycia we wspólnocie/

Potem przywołał do siebie tłum razem ze swoimi uczniami i rzekł im: "Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje!" /Mk 8,34/

Decyzja bycia we wspólnocie powinna być dziełem wolności, wyborem świadomym i podporządkowaniem się pewnej, duchowej hierarchii wartości, którą wybiera się jako własną. Wolne osoby wybierają tę samą drogę, aby nią wspólnie iść. Łączą je te same wspólne wartości, ten sam cel, a niekiedy i ta sama osoba, która je prowadzi, albo która jest dla nich wzorem.

Wspólnotę chrześcijańską nie buduje się tak jak inne ludzkie grupy, czy stowarzyszenia. Tym, co sprowadza do niej jej członków nie są ani ich zainteresowania, ani mniej czy więcej jednakowy poziom inteligencji, ani znajomość tego samego języka, ani ten sam wiek, czy cokolwiek innego w tym rodzaju. Wręcz przeciwnie, w prawdziwej wspólnocie chrześcijańskiej w zasadzie wszystko powinno dzielić, a tylko jedno łączyć.

Wystarczy spojrzeć, jak Jezus budował pierwszą wspólnotę chrześcijańską, jakich ludzi wybrał, aby byli twórcywem. Jeśli przyjrzymy się tym, którzy mieli stanowić trzon tej wspólnoty, tzn. Dwunastu, to okaże się, że tak naprawdę nie tylko niewiele ich łączyło, ale i przebiegały pomiędzy nimi takie podziały, które w tamtejszych czasach wydawały się nie do przezwyciężenia.

To Jezus uczynił ich i nas wspólnotą. On ją ustanowił i nadał jej taki a nie inny kształt. Trzeba sobie bardzo jasno uświadomić, że wspólnota chrześcijańska nie jest naszym dziełem. To Jezus wybiera każdego i włącza go w konkretną wspólnotę, ale wymaga naszej wolnej decyzji bycia we wspólnocie, której znakiem jest zaparcie się siebie i przyjęcie swojego krzyża.

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Czytanie Słowa Bożego

Patrz! Kładę dziś przed tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście. Ja dziś nakazuję ci miłować Pana, Boga twego, i chodzić Jego drogami, pełniąc Jego polecenia, prawa i nakazy, abys żył i mnożył się, a Pan, Bóg twój, będzie ci błogostawił w kraju, który idziesz posił. /Pwt 30,15-16/

Potem przywołał do siebie tłum razem ze swoimi uczniami i rzekł im: "Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje!" /Mk 8,34/

3. Refleksja

Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

4. Dzielenie

Wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja. Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Co dla mnie znaczy „zaprzeć się samego siebie”?

Kiedy dokonuję wyborów zgodnych z nauką Jezusa? Kiedy moje wybory są dobre?

Jak dokonywać dobrych wyborów?

5. Modlitwa

Spotkanie kończymy modlitwą dziękczynienia za wspólnotę, w której jestem, która jest Bożym darem dla mnie.